

{ אז נדברו }

פרשת בא תשפ"א | גליון מספר 498 | לסדר: "כי הגד' לנו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.co

m

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

זכרונות מהשלג של פעם לשלג שעוד לא הגיע...

השבוע צעדתי לי ברחוב בשעות הבוקר... וראיתי ילדים מסתובבים ברחוב כמו בחופש... כן... כמיטב הסגר... ובמקביל!!! הפעם גם היה מאוד קר... ואז!!! לפתע הסיטואציה הזו הזכירה לי משהו ישן... השילוב המנצח הזה... קור מצד אחד והילדים ברחוב מאידך... השילוב הזה הזכיר לי משהו ישן שמסתמא כמעט אף אחד כבר לא זוכר... נזכרתי בימים של השלג... לא של אשתקד אלא אשתא אשתא אשתקד... **נו... מה נזכרתי???** נזכרתי שאז אז... כבר ארבעה ימים לפני השלג... כבר כולם דיברו חצי בלחץ חצי בהתרגשות שהולכת להיות עוד מעט סערה... ו... ואז מה יקרה?? אל תשאל!!! יתכן שלא יתקיימו לימודים... ואולי גם לא תהיה תחבורה... אנשים נכנסו ללחץ אטומי וקנו לחם וחלב לשבועיים... ועבר יום ומפלס המתח גבר... כולם צמודים לעדכונים... מה הולך להיות?? תחשוב מה שזה... עיר שלימה לא יודעת האם מחר הולך להיות לימודים או לא... **ואז רבותינו!!! כעת להיצמד לכסאות!!!** בשעות הערב התחיל לרדת שלג... ואתה יודע מה קרה?? **לא!!! היו!!! לימודים!!!** כן כן... מה שאתה שומע... הכל היה סגור!!! יום שלם הילדים היו בבית עם ההורים... ואם חשבת שזה נגמר בזה... אז למחרת היה עוד!!! עוד יום שכולם נשארו בבית... אתה יודע מה שזה להישאר יום שלם עם הילדים בבית... ועוד באמצע הלימודים... ובסוף לא תאמין... גם ביום השלישי שוב לא היו לימודים... היו כמה משפחות שהיה להם קצת נזקים וזה אפילו קיבל שם- קראו לזה "נזקי השלג!!" ועשו מזה אלבומים וסיפורים... וכמובן שבשלב מסוים התחילו לדבר על הכשלים ועל המחדלים... איך לא... איך יכול להיות שבמדינה מפותחת א"א להחזיר את התנועה ואת התעסוקה במשך שלושה ימים... עד כאן מעשה שהיה... היה...

וכעת... בשניות אלו אנחנו טסים במנהרת הזמן ושוב נוחתים אלינו... אנחנו... אלה פה היום כולנו חיים... חורף קורונה תשפ"א... וכעת בא ננסה לרגע לעשות השוואה בין הדרמה של השלג שלפני כמה שנים- להשוות את זה לככל הרפלקטי דעזו עלינו בשנה האחרונה...

אה... צחוק ילדים!!! צחוק ילדים!!! הילדים שלנו כיום התרגלו להישאר בבית שבועות שלימים... הילדים שלנו התרגלו לקבל הודעות שמשנתות מרגע לרגע... גם אחרי שהם הופתעו לשמוע שיש מחר לימודים... אחרי שעתים אף אחד לא מופתע להתעדכן שבסוף לא... אף אחד כבר לא בההלם איך יכול להיות כזה חוסר תיאום ושינוי עמדות... אז כשאמרנו שהולך לרדת יומיים שלג הרי אנשים מילאו מקררים לשבועיים... ואילו עכשיו אומרים שיהיה סגר שלוש שבועות ואף אחד לא נכנס לפאניקה... **נו... מה רואים מכל זה???** דבר ראשון רואים כאן באופן מוחשי את המשפטים שכולנו אומרים מידי ערב בתפילת ערבית: **אָסֵר כְּדַכְּרוּ מַעֲרִיב עֲרִיבִים... כַּחֲמָה פּוֹתַח פְּעָרִים, וּבַתְּבוּנָה מַשְׁנֵה עֵיטִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים!!!** שמת לב מה אנחנו אומרים בברכה הזו בשפה מודרנית?? אדוני: **אל תהיה מופתע משום דבר!!!!** קח בחשבון כל אופציה... דע לך שכהרף עין הקב"ה פתאום **משנה עיטים ומחליף את הזמנים...** ואתה פתאום מוצא את עצמך ללא הודעה מוקדמת במושגים שלא הכרת ובסדר גדול שלא חלמת... זה מה שכתוב בברכה הזו... אבל אגב שים לב: דווקא בברכה הזו לא מדברים על **סגר!!!** אלא ההיפך: **בַּחֲמָה פּוֹתַח פְּעָרִים!!!** אדרבה ואדרבה... אם אתה רואה באיזה מהירות הקב"ה מעריב ערבים **וסוגר** שערים... אז דע לך שבאותה מהירות ועוד יותר ממנה... אור חדש על ציון תאיר... **בַּחֲמָה פּוֹתַח פְּעָרִים!!!** אל תהיה מופתע אם פתאום ביום בהיר יפתחו שערים ויקרה משהו גדול גדול שלא חלמת שיקרה אי פעם והקב"ה יעמיד אותנו בקרן אורה באופן בלתי צפוי לחלוטין... עכשיו בינינו בינינו... נכון שברגע שאמרתי לך שה' יעשה משהו **לא צפוי...** כששמעת את המילים לא צפוי... מיד גלגלי המוח שלך נכנסו לפעולה והתחלת לחשוב מה כבר יכול להיות... איזה דבר לא צפוי הקב"ה כבר יכול לעשות פתאום?? **אז זהו שלא!!!** אל תעזור לרבש"ע למצא רעיונות... הרי על כוביד 19 לא חלמת... גם כשניסיתי לדמיין לפני שנה איזה התפתחות בלתי צפויה... על זה לא חלמת!!! (כן... בדיק עכשיו זה היארציט של הרגע שלפני!!! כי בט"ו בשבט כבר ידענו להגיד קורונה... לפחות בתור בדיחה... בתחילת אדר כבר התחלנו לחשוש מזה קצת ברצינות... אבל כעת בשבוע זה לפני שנה... זה היה הרגע שלפני!!! האם חלמת איזה שנה "מעניינת" תהיה לנו? לא חלמת!!! אז כבר ראינו שבורא עולם "יודע" להפתיע אותנו... אז--)) בא ניתן לו יתברך!!! בא נאמין לו שהוא יכול להפתיע אותנו ולאו דווקא **בסגר...** אלא מידה טובה מרובה ובחכמה **פּוֹתַח פְּעָרִים** שערים ומשנה עיטים ומחליף את הזמנים ואני ואתה כבר לא נהיה פראיירים... אתה מכיר את האנשים האלו שצפו מראש את הקורונה... אז אני ואתה לומדים כעת לצפות מראש ש--

יהודים יהודים... שמעו שמעו... יתן ה' ועוד מעט משהו גדול גדול יקרה בעולם... פתאום ה' יפתח את השמים וישמע קול מבשר מבשר ואומר... קול מושיעים יעלו להר ציון כי חלה גם ילדה ציון מבשר ואומר... קול ולכל באי עולם בת קול ישמע בעולם... ואל תגידו שלא צפינו מראש!!! צפינו!!! קוינו!!! זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתנו... כל נשכח!!! אנחנו נמצאים בשנה הששית... בששית קולות!!! הקולות האלו הם קולות פנימיים... קולות של אמונה ותקווה... שלא יזנח לעולם ה' וחסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו... ואם בחכמה סוגר שערים ובתבונה משתק עולם במובן של הפורענות ולנו לא נותר אלא לעשות את התרגיל של מידה טובה מרובה ולהבין שבאותה מידה ה' יכול בחכמה לפתוח שערים ובכהרף עין להחליף את הזמנים לטובה... **מענין לענין באותו ענין... בעמוד 2 בגליון זה...**

איך משמרים את ה"שמח בחלקו" שהתרגלנו אליו בימים אלו...

(כהמשך לעמוד ראשון) עוד תובנה נוספת מההשוואה של השלג דאשתא אשתקד... חשבת לעצמי: לו יצויר שאכן תגמר הקורונה... יהיו חיסונים ונחזור לשגרה... ושנה הבאה פתאום יהיה שלג... ולא יומיים אלא שבוע ימים... האם אנחנו נעשה עסק או... ש... שעזוב... זה כבר קטן עלינו... זה יעבור לידינו... אנחנו כבר **בוגרי** קורונה... יש לנו כבר משמעת של הנחיות ואיכוניים וסגרים ושתי מטר... אז אנחנו כבר לא מפונקים... אנחנו כבר לא חדשים ישר מהעטיפה כמו פעם שכל דבר מצליח להוציא אותנו מהכלים... כן??? מה אתה אומר??

האם באמת עברנו בהצלחה את הטיורנות של הקורונה ואנחנו כבר לא מה שהיינו פעם... או... או שלא דווקא?? מה דעתך??

אז זהו ש-צ'ר לי להודיע... אבל אנחנו נשאר אותו דבר!!!

אם פעם היינו מתלוננים... אז שנה הבאה אנחנו שוב נתלונן כמתמיד!

זה שבשנה האחרונה התרגלנו להיות לא מפונקים... וזה שבחורף האחרון אם יש לימודים יומיים בשבוע למדנו להגיד תודה... כל זה לא יעזור!! זה לא יפריע לנו לחזור תוך תקופה מאוד קצרה להתרגל שוב לשגרה ולחזור להתלונן כמו תמיד... אתה מסכים איתי או לא??? אם אתה לא מסכים אית... בבקשה... בא נתערב... גזור קופון זה ותשמור אותו... (יהי רצון שלא נצטרך אותו כי יגיע משיח...)
אתה תראה שצדקתי!!! אל תאמין לי... **תבדוק!!** קח שורות אלו ותשמור אותם לשגרה הקרובה... ובא נראה אותך לא חוזר להתלונן...

עכשיו: מאיפה אני יודע??? דבר ראשון: מניסיון אישי... אבל לא רק... בפרשיות אלו אנחנו פוגשים את זה ממש במוחשיות... בפרשה זו- בא... כלל ישראל אוזנים בשלב של עם שרידי חרב... עד לפני תקופה קצרה הם עבדו בפרך... וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה... עבדים נרצעים שעובדים מעלות השחר עד לאחר צאת הכוכבים... זה היה המעמד שלנו עד לפני תקופה קצרה... כאן אנחנו אוזנים בפרשת פה!!! **אבל תתכונן... כבר בשבוע הבא!!!** פחות מחודש לאחר יציאת מצרים... **כבר וילוו כל העם על משה ועל אהרן במדבר...** אתה קולט??? יש פה יהודים שבפרשת בא עדיין אכלו **לחם עוני!!!** ובפרשת בשלח הם כבר אוכלים **לחם אבירים!!!** והם כבר לא מרוצים... מתלוננים... משה ומריבה... **ללמדך:** שמרמור ותסכול זה לא עניין של מצוקה או נתוני שטח קשים... לא!! אלא מאי?? זה נטו עניין של גישה!!! אם אתה ניגש נכון... ואם אתה לומד להעריך מה שיש... אתה יכול גם בתוך הקורונה לשמוח ולראות כמה טוב... ואם אתה ממורמר כעת... בתקופת הסגר... ואתה טוען (קצת בצדק) שיש לך כעת את כל הסיבות להתמרמר כי הכל דפוק והכל מוגבל ואין פה דבר אחד טוב... **אז שלא תטעה!!!** הסגר יגמר... הקורונה תגמר... הכל יגמר... ודבר אחד ויחיד לא יגמר: **הפראוץ החמוץ שלך!!!** הוא ילווה אותך הלאה לכל מקום ושום חיסון לא יצליח להתגבר עליו... אנחנו מהר מאוד נחזור להתלונן על פיציפקס... נראה אותך מפרך את הנתון הזה... איך סיכמנו??? גזור קופון זה... נפגש...

על זה אמרו חז"ל: **איזהו עשיר השמח בחלקו!!!** מי ששמח בחלקו מסוגל לשמוח בכל מצב ובכל מקום... ומי שלא שמח בחלקו... שלא יטעה לרגע שקיים איזשהו מקום בעולם שבו הוא כן יהיה שמח... כי השמחה יכולה להגיע רק מבפנים!!! כאן ועכשיו!! או שתלמד להיות שמח במה שיש... או שתהיה עצוב לנצח נצחים... ולכן **דווקא תקופה כזו** של סגר וקורונה וכו' **דווקא כעת** זו ההזדמנות להיצמד לקיר ולהחליט שאני מוכרח ללמוד איך לשמוח במה שיש!!! **דווקא עכשיו!!! פרנציפ עכשיו!!!** דווקא התקופה הזו שמצירה את צעדנו ומספקת לנו סיבות עוד יותר מוצדקות למה להסתובב בפנים נפולות. דווקא לתקופה הזו יש אפשרות להצמיד אותנו לקיר ולהוכיח לנו שהשמחת חיים מחכה לנו עמוק מבפנים!!!

עכשיו: תכל'ס איך? איך באמת נהיים שמחים במה שיש???

אז תרשה לי לענות לך תשובה בניחוח מריי של החינוך של פעם...

היה לי רבה אחד בחידר שאני לא שוכח את הבית ספר שהוא עשה לנו... כל פעם שהוא ראה שאנחנו צוחקים על אדם נכה או על ילד מיוחד... (כן... תופעה מוכרת אצל ילדים) הוא היה מסנן לנו מתחת השפם: רגע... אתה צוחק?? מי ערב לך שמחר אתה לא תהיה כזה...?? ואז הוא היה שולף לנו כל מיני סיפורים מפחידים ומזעזעים על מישהו שיום אחד בהיר קם בבוקר ויצא מדעת... ועוד מישהו שיום אחד בהיר נהיה משותק... בקיצור: הוא סיפר לנו סיפורים מוכרים מהחיים... הוא פשוט הטיח בפנינו את האמת כמות שהיא... כמו שהדור הקודם ידע לעשות... **אדוני היקר... אין לך שום ביטחון!!!** ואם ככה... תכופף ראש ותמחוק את החיוך המזופת מהפנים שלך... עכשיו... בינינו... הוא הכניס אותי לסיטום של שבועות!! הייתי הולך לישון בלילה ולא בטוח שמחר אני קם כאחד אדם... אבל היום... כשאני חושב על זה... אני חושב לעצמי... נכון... היה לי סיטום מזה... הייתי מתעורר באמצע הלילה ומפחד שאני משוגע... אבל לכל הפחות התעוררתי בבוקר והודיתי לה' שאני נורמלי! הודיתי לה' שאני לא משותק ב"ה... שמחתי שהכל בסדר... לפחות היה לי חוויה מתקנת מהלילה... אבל תאר לעצמך שהוא לא היה אומר לי את זה... אז הכל היה בסדר... לא היו לי שום סיטום... ובלילה לא הייתי מתעורר בבהלה שמא קרה לי משהו... המצח שלי היה נשאר חלק... אבל בבוקר הייתי מתעורר ובמקום להיאנח אנתח רווחה ולהודות לה' שהכל בסדר ואני חי ונושם ובריא... הייתי מתלונן שלא הכל טוב לגמרי לגמרי...

נו... מה יותר עדיף?? לא יודע... לא ברור... שני המצבים לא בריאים... גם מי שיש לו סיטום... וגם מי שמתלונן... השאלה איזה מחלה יותר קשה?? זו שאלה מאוד טובה...

אז מסתמא בתור ילד זה באמת לא בריא... סו"ס ילד צריך לגדול על קרקע יציבה... (ואני יכול להעיד שזה הרעיד לי את היציבות) אבל מבוגר??? מבוגר שמרגיש בעצמו שהוא יותר מידי מתרווח על הספה... ולא נותר לו אלא להתלונן ולהתמרמר כל החיים... כאן יתכן מאוד שהוא צריך לחנך את עצמו בשיטות הישנות... הוא פשוט צריך לחשוף את עצמו באופן מגמתי ושיטתי לכל מיני צרות ויסורים שכבר קיימים ל"ע בעולם... שיפגוש את האמת הזו מקרוב!! שילמד מקרוב שאין ביטוח על שום דבר וכל דבר שיש לך תלמד להעריך...!! זה מגיע מתוך נקודת הנחה מאוד ברורה שכל מה שיש לנו... הכל מהמחדש בטובו בכל יום תמיד... זה לא שיש לך את זה!!! אלא אתה מקבל את זה כל יום מחדש... והלוואי וזה היה מוסר גרידא... לצערנו אנחנו פוגשים מול העיניים שלנו את המקרים המציעים של אנשים שיום אחד לא קבלו את הכל מחדש... ובשביל מה זה אם לא בשביל שהחי יתן אל לבו... זו הדרך הישנה... יש עוד דרכים ואכמ"ל...

לאור ימי השובבי"ם, ניתן לקנות את הספר "וימאן"

העוסק בעניינים הקשורים לימי השובבי"ם ונותן כח ותעצומות להתמודד בענייני קדושה ושמירת העיניים

ניתן לקנות במוקדי ההפצה של גיליון זה ובישיבות הקדושות,

לברור הנקודה הקרובה אליך: 052-7683095

כמו כן: המוקדים החדשים להפצת הגיליון ולמכירת הספרים כדלהלן:

תפרת: 0556705003

תל ציון: אהבת ישראל 13/13 (ארון חשמל)

קליין: אהבת שלום 25 - 0527150166

טלזסטון - 0527616512

פחת תקווה - 0504124235

זוכרים את ליל הסדר האחרון...???

כן... זה היה ליל הסדר בלתי נשכח!!! ישבנו כל אחד בבית שלו לבד לבד... ופגשנו שם את האיש הכי מפחיד בעולם... את עצמנו!!! ופתאום נדרש ממני, אני, הקטן לערוך ליל הסדר לבד לבד... האם אני מסוגל?? האם אני יודע? אבל זה קרה... וזה היה מפתיע לטובה...

המהר"ל מקשה קושיה: ליל הסדר מחולק לשני חלקים: ארבעה כוסות מסמלים את השלב של **הבני חורין** ולכן צריך לשתות אותם **בהסיבה**... לעומת זאת המרור מסמל את **השעבוד** ולכן אוכלים אותו **שלא** בהסיבה...

כעת נשאלת השאלה: **איפה המצה ממוקמת??** האם היא שייכת לשלב של **השעבוד** או לשלב של **הבני חורין??**

מצד אחד המצה היא לחם עוני!!! עוני זה שעבוד... ומאידך קיי"ל שצריך לאכול את המצה בהסיבה כבני חורין... איך זה הולך ביחד?? איך אפשר לאכול לחם עוני ולהרגיש בן חורין??

עונה המהר"ל תשובה עמוקה ונפלאה כדרכו:

אין לך בן חורין יותר גדול ממי שטוב לו במה שיש לו!!! מי שלא מסוגל לאכול לחם עוני... הוא חייב לחכות עד שהבצק יתפח ורק כזה לחם הוא מסוגל לאכול... המשמעות היא שהבן אדם הוא קצת משועבד... הוא משועבד למאכל מסוג מסוים... הוא לא יכול לאכול כל דבר... אדרבה!!! אומר המהר"ל: לחם עוני זה פסגת הבן חורין!!! בן אדם שיכול להסתדר בכל מצב... מי שמסוגל להיות ניזון גם בתנאי השטח הכי קשים... זה האדם הכי בן חורין... הוא הכי פחות משועבד...

וזה הרי בבבבבדיק הפוך ממה שאנחנו רגילים לחשוב: כשהגענו שנה שעברה הרגשנו עבדים לפרעה במצרים... הרגשתי לחם עוני בכל הרמ"ח והש"ה... נישלו אותי מכל האוירה המשפחתית... אין אף אחד פה לידי... אנחנו נמצאים לבד בליל הסדר... איזה מסכנות... איזה לחם עוני... ומה האמת??? ההיפך הגמור!!! מי שבשביל להרגיש ליל הסדר הוא צריך ארבעים איש סביבו הוא משועבד!!! משועבד לכל מיני תנאים סביבתיים... משועבד למנגינות מסוימות, לנוסח מסוים... למאכלים מסוימים... זו עבדות!!! ואילו שנה שעברה ה' האכיל אותנו לחם עוני... העמיד אותנו מול נתוני שטח קשים... אין לך כלום... לא חרוסת ולא חריין... אין אוירה... אין מצב... אין כלום... מה יש?? לחם עוני!!! מינימום!!! ונראה אותך מסתדר עם המינימום...

הסתדרת!!! היה ליל הסדר נפלא!!! בסוף ליל הסדר הרגשתי שיצאתי מעבדות לחירות... זהו... פתאום גיליתי שאפשר לעבור ליל הסדר במייחין גדלות לאו דווקא בבית של... ולאו דווקא בהגדה של פסח איקס...

הנה לך לחם עוני!!! שהוא הוא בן חורין!! לא רק שהלחם עוני הוא לא סתירה לבן חורין... אלא הוא התנאי לבן חורין... הוי כמה שזה נפלא ועמוק...

צריך שזה יראה טוב!! צריך שזה יהיה בטעם...
שיהיה לזה צורה... להתלבש יפה... להכין אוכל
טוב...

מה הפשט בזה?? מה פשר התפקיד הזה- לתת מעדני מלך??

אז במקום להתחיל להתפלסף ולהסביר כל מיני הסברים... אני אתן לך דוגמא קולעת... ישר ולעניין: הרי שבת קודש מתחלקת לשני חלקים: החלק הראשון והעיקרי זה האיסורי מלאכות!!! המהות של השבת זה השביתה!! (זה נפ"מ לחטאת, מי שלא יודע לכה"פ מלאכה אחת שאסורה בשבת זה נקרא שהוא לא יודע את מציאות השבת וממילא אין לו ידיעת שבת והוא פטור מחטאת) זה השבת מדאורייתא!! **עכשיו: מדברי סופרים יש עוד חלק...** מה שנקרא כבוד שבת, עונג שבת, שולחן שבת, נרות שבת, בגדי שבת... זמירות שבת... קבלת שבת... צורה של שבת... כל הדברים האלו זה כבר החלק השני של שבת. זה רק מדברי סופרים... זה לא מדאורייתא...

עכשיו: תאר לעצמך שהיה לנו רק את החלק הראשון של שבת בלי החלק השני... לא היה עונג שבת ולא היה בגדי שבת... כלום!! רק ל"ט מלאכות... תאר לעצמך שלא היינו יושבים בשלחן שבת ולא היו פורשים מפה לבנה... לא היו אוכל מיוחד לשבת... לא לובשים בגדי שבת ולא היה שששום דבר מיוחד בשבת... זה היה כמו יום חול רגיל... רק מה??? יום שאסור בל"ט מלאכות ומוקצה, וכו' וכו'... תנסה לדמיין איך זה היה נראה??

זה היה יום בלתי נסבל לחלוטין!!!! התשעה באב השבועי!!!!!! היום השנאי ביותר בשבוע! בטח!!! לנתונים היבשים של יום השבת יש את כל הסיבות המוצדקות להיות היום השנאי ביותר בשבוע... תחשוב: הההכל אסור... אתה רוצה אור?? אסור להבעיר!! אתה רוצה לשתות תה חם?? אסור!! אתה רוצה לנסוע?? אסור... בקיצור: במילה אחת קוראים לזה **סגר!** אבל לא גל שלישי... אלא גל שבועי... פעם בשבוע יש לך סגר!!!! אבל הדוק... אוהו... ממממה... לא רק הדוק אלא אדוק...

מישהו מאיתנו אוהב סגר?? אף אחד!!! אף אחד לא אוהב סגר!!!

למה אנחנו לא אוהבים סגר?? כי למה כן... תביא סיבה אחת למה כן...

בקיצור: תסכים איתי שיש ליום השבת את כל הסיבות שבעולם להיות היום השנאי ביותר בעולם... **ותכל"ס!!! בשטח!!! בשטח מה קורה???** כולנו אוהבים את השבת... תשאל את מי שאתה רוצה... לא צריך להגיע לעובד ה' מרומם שהשבת אצלו זה נועם הנשמות והשביעי עונג הרוחות... לא!! עזוב... עוד לפני זה... כל ילד... כל בחור... בכל שכבת גיל... ובכל רמה... בגגגדול עם ישראל אנחנו אוהבים את השבת!!

איך?? איך קרה הנס הזה??? איך עם ישראל הצליח לקחת סגר שבועי ולהאריב אותו כ"כ?? **אז הנה!!!**

טרחנו להכניס בה נשמה ויפוי ואהבה... מה הפלא ששבת הארץ השאירה אדמה חרוכה... מה הפלא שבסוף שנת השמיטה אנחנו מרגישים ברוך שפטרני... (כמובן שסו"ס אי אפשר לגמרי להשוות בין אתרוג לשמיטה... סו"ס שמיטה זה לא מבצע חד פעמי... זה נכון! אבל עדיין... אם היינו משקיעים בזה אהבה ונכונות זה היה נראה אחרת... ובהמשך אפרט יותר...)

אם חודש שעבר היה החודש של שבט דן אז החודש הזה הוא חודש של שבט אשר!!! ואחד התפקידים של שבט אשר זה **"והוא יתן מעדני מלך"!!** מה פירוש "והוא יתן מעדני מלך"?? אז תרשה לי לפתוח נושא ש... שהוא קצת תחום חסידי... סליחה... זה לא תחום חסידי... אלא ככה זה יצא... שהליטאים פחות בקטע הזה... בתחום הריהוט היהודי יש מושג שנקרא "מלכותי"!! אוה... איזה סלון מלכותי... איזה ויטרינה מלכותית... איזה שולחן שבת מלכותי... ארץ לי המון זמן להבין מה זה המלכותי הזה?? מי פה בדיוק המלך? אז בהתחלה חשבתי שמלכותי זה כפשוטו... באמת מלשון מלך!!!

כלומר: למי יש סלון מלכותי? למי שחלם לילה אחד שהוא מלך... ויקץ משנתו והנה הוא מלך... ומלך הרי צריך ארמון... מיד הזמין "המלך" שלנו רהיטים מלכותיים... והנה כעת הוא יושב על כסא ה'מלכות' ומרגיש בדיוק כמו ילד שהתחפש למלך אחשוורוש ויש לו סלון מלכותי... ככה תמיד הבנתי וכמובן מאוד זלזלתי ובזתי למושג החרדי הזה שנקרא 'מלכות'... זה היה נשמע לי משהו תינוקי ואולי אפילו מין גאווה ילדותית...

ארץ לי זמן עד שהבנתי שלא!!!! 'מלכותי' זה לא מלך!!!! מלכותי הכוונה ליפוי מושלם שאפשר להופיע ולהגיש אותו ל--מלך...

זה הפשט בפסוק: 'מאשר שמינה לחמו **והוא יתן מעדני מלך'!!** לא כתוב שאשר יושב ואוכל מעדני מלך, אלא מאי? **והוא יתן!!** יתן מעדני מלך... כשמופיעים מול מלך, צריך להופיע במיטב המחלצות... כשמיגשים מאכל למלך... מן הראוי להגיש מאכל הכי משובח והכי בטעם- **'מעדני מלך'** זה הכוונה 'מלכותי'... **זה התפקיד של שבט אשר!!!**

שבט אשר מופקד על ההופעה החיצונית... כידוע שבט אשר התבלט ביופי חיצוני... היה לו טעם טוב גם ביופי וגם באוכל... הפיוט "להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים" זה פיוט ששייך לשבט אשר...

ושבו: אם שבט אשר היה יושב במסעדת ברבורים וכל היום יושב ואוכל... זה לא היה שבט אשר... זה היה בסה"כ חבורת פרעסערים שיושבים וזוללים במסעדה... **אז זהו שלא!!!** אצל שבט אשר זה לא מגיע ממקום של חומריות אלא ממקום של **והוא יתן!!!** יתן מעדני מלך...

שבט אשר הוא קטן של שבטים... הוא מגיע אחרי שעבודת ה' כבר עומדת על מתכונתה... וכעת שבט אשר מגיע אחרי הכל ואומר: רגע... בשורה תחתונה... בסיכום הסופי של עבודת ה'... מה ה' רוצה?? ה' רוצה לפגוש אותנו!! ה' רוצה לראות אותנו!!! אז קדימה...

אתרוג מהודר או שמיטה מהודרת...?

כן... ט"ו בשבט השנה הוא לא רק ראש השנה לאילן... אלא הוא בעיקר תאריך שמזכיר לנו להתחיל לחמם את המנועים לקראת השנה השביעית שקריבה ובאה... כן... האתרוג שעליו אנחנו מתפללים בט"ו בשבט הזה... סוחרי האתרוגים יקפידו לקטוף את האתרוג הזה עוד לפני ראש השנה... כי אם הם ימתינו לאחרי ר"ה יש שיטות שבאתרוג אזלינו בתר לקיטה... ואז האתרוג שעליו אנחנו מתפללים כבר יהיה אתרוג של שמיטה על כל הלכותיה... אז אם מתפללים כבר על האתרוג של שנה זו... זה אומר ש"קרבה שנת השבע שנת השמיטה"!!!

ולמה כ"כ חשוב לדבר על זה כבר עכשיו?? מה... מה הבהילות?? יש לנו עוד הרבה זמן עד שנת השמיטה?? בעזה"ש עוד ירדו הרבה גשמים ויזרמו עוד הרבה מים בירדן עד שנת השמיטה... אז מה עכשיו???

התשובה היא מינייה וביה: יש גם עוד הרבה זמן עד חג הסוכות, אז למה אתה כבר בט"ו בשבט מתפלל על אתרוג טוב?? מה הבהילות??

התשובה היא: נכון!!! בשביל להשיג איזה אתרוג מינימלי שכשר לברכה... בשביל זה יש לנו עוד יותר מחצי שנה עד סוכות... אבל אם רוצים אתרוג יפה? אתרוג מהודר? אתרוג שיש בו זה קלי ואנוהו? כזה אתרוג צריך הכנה כבר מט"ו בשבט... אז זהו!!! שבדיוק על אותו משקל כאן:

בשביל לשרוד את שנת השמיטה... בשביל זה דיה ל"צרה" בשעתה... תדבר איתי עוד שמונה חודשים... תן לי ליהנות מהשקט שלפני הסערה... זה צורת גישה של "לשרוד" את היהדות... "לשרוד" את שנת השמיטה... אבל אנחנו לא מחפשים לשרוד את היהדות... אנחנו לא מחפשים לשרוד את האתרוג... אנחנו רוצים להדר!! אנחנו משתוקקים ל"זה קלי ואנוהו..."

אם ככה, עכשיו זה הזמן!!! כבר עכשיו צריך להתחיל לחמם את המנועים לקראת שנת השמיטה... שלא יקרה לנו מה שקרה לנו בשנת השמיטה הקודמת ושלפניה... אתה זוכר מה שקרה לנו בשמיטה הקודמת? אתה לא זוכר?? אתה זוכר!!! בטח שאתה זוכר...

רוצה שאני אזכיר לך?? תגיד לי: כשמתחילים לדבר איתך על שנת שמיטה מה זה מזכיר לך?? בינינו... תגיד את האמת... זה... זה מזכיר לך פחים מסריחים... ואוף... אני מוגבל... החיים נהיים יותר מסובכים... אני לא יכול לקנות ירקות איפה שאני רוצה וגם המחיר יותר יקר...

נו... אז מה אתה אומר שאתה לא זוכר?? אתה זוכר ועוד איך!!!

אתה זוכר דבר אחד: ששנת השמיטה זה משהו מעצבן!!!

רגע ואתרוג?? אתרוג זה גם משהו מעצבן?? לא!!

אתה יודע למה לא?? כי באתרוג השקענו נשמה... השקענו יופי... השקענו הדר... זה א-לי ואנוהו לכן... לכן האתרוג שאיר לנו טעם טוב בלב... ואילו כשהגענו לשבת הארץ לא

של השמיטה הנוכחית הבאה עלינו לטובה!!!

בשמיטות הקודמות יותר- לא היינו פנויים למשימה הזו... היינו מידי עסוקים בלשרוד את השמיטה כי התנאים היו מאוד קשים... (תשאל את ההורים שלך) אבל כעת העסק נוסע יותר חלק... יש היום אפשרויות שלא היו פעם... כעת צריך בדחופות להכניס צורה של שמיטה!! חזית הארץ... לב!! נשמה! אהבה למצוות התלויות בארץ!!! ואנחנו יכולים... שיהיה ברור: לשבת קודש השבועית יש נתונים הרבה יותר קשים משבת הארץ... ואם את שבת קודש הצלחנו להאהיב על כלל ישראל... אין שום סיבה שלא נצליח להאהיב את שבת הארץ... עם קצת רצון ונכונות נצליח לעשות את המהפכה... וזה חייב לקרות!!! אין אפשרות שלא...

מה בדיוק ואיך?? נדבר על זה... ננסה לחשוב יחד מה עושים... פרטים יבואו... אבל מה שבטוח... זו המשימה בשמיטה הזו!!! זה המקום שהניחו לנו אבותנו להתגדר בו... זו מהפכה של שמיטה התשפ"ב...

אני רוצה לסיים בשאלה מעניינת: כתוב בתורה: שמי ששומר שמיטה, הרי "וציווית את ברכתי לכם **בשנה הששית** ועשת את התבואה לשלוש השנים..." ואני שואל: מה הדין ביהודי שבשנה הששית הוא בכלל לא היה בעניין... הוא בכלל לא תכנן לשמור שמיטה, ורק כשהגיע השנה השביעית הוא חזר בתשובה והחליט כן לשמור. **האם הוא יאחר את הברכה??** הרי הברכה אמורה בשנה הששית, ואת השנה הששית הוא כבר איחר?? אז לא יודע מה התשובה, **אבל מה שבטוח כתוב כאן**, שהחלויית ברכה של שנת השמיטה תלויה בעיקר בתכניות ובכוונות שלנו בשנה הששית!!! כך שאם אנחנו מדברים כעת על שנת השמיטה, אנחנו לא מדברים באויר... אדרבה, זה הזמן ודווקא כעת!!! זה הזמן לקבל את החלטה... האם יש לי נכונות להשקיע לב ונשמה בשנת השמיטה או לא?? **זה נפקא מינה עכשיו לגבי הברכה!!!** כי הברכה היא דווקא עכשיו... אז בא נקבל החלטה בט"ו שבט הזה שאנחנו מביעים נכונות להשקיע בשנת השמיטה... מה? מה להשקיע?? להפקיר את השדה שאין לך לא לעבוד בגוש אספלט הענק שזה מה שרואים מול הבית שלי??

התשובה היא: **המגרש שלנו זה להאהיב את שנת השמיטה!!!** הזכרונות שלנו מהשמיטה הקודמת זה... זה אאוף... ואנחנו השנה נדאג שיהיו לנו זכרונות טובים משנת שמיטה... השמיטה הזו נדאג שבמוצאי שביעית אנחנו נגיד וי אבדה נפש... שנתגעע לשמיטה...

איך?? עזבו... עוד נדבר על זה... אבל אתה מסכים?? תענה!!!

השנה אל תתפלל על אתרוג מהודר בט"ו שבט!! אל תברח למבצעים חד פעמיים... תקדיש השנה את התפילה על שמיטה מהודרת... שמיטה של זה קלי ואנווה... וכמובן את שבט אשר ה"מלכותי" אנחנו צריכים בעוד כמה וכמה צמתים נוספים בידישקייט... ואיך זיל גמור...

השנה אל תתפלל על אתרוג מהודר בט"ו שבט!! אל תברח למבצעים חד פעמיים... תקדיש השנה את התפילה על שמיטה מהודרת... שמיטה של זה קלי ואנווה... וכמובן את שבט אשר ה"מלכותי" אנחנו צריכים בעוד כמה וכמה צמתים נוספים בידישקייט... ואיך זיל גמור...

השנה אל תתפלל על אתרוג מהודר בט"ו שבט!! אל תברח למבצעים חד פעמיים... תקדיש השנה את התפילה על שמיטה מהודרת... שמיטה של זה קלי ואנווה... וכמובן את שבט אשר ה"מלכותי" אנחנו צריכים בעוד כמה וכמה צמתים נוספים בידישקייט... ואיך זיל גמור...

בשישיה אמנם למדתי את כל מסכת שבת!!! זכיתי אפילו ללמוד את כל הלכות שבת בין כתלי הישיבה... אבל **צורה** של שבת?? זה שייך לשבט אשר!! זה די חסר בישיבה... שבט אשר מתברך בנשים!! כל מה שייך לצורה... לטעם טוב... איך זה מוגש... איך זה נראה... זה משבצת של שבט אשר זה ע"פ רוב קורה אחרי החתונה!!! (אגב: אם רוצים אפשר... כשעבדנו על זה בתור בחורים... באמת פתאום היה טוב בשבת בישיבה) מה הפלא שבתור בחור לפעמים הרגשתי בשבת כארי בסוגר... היה חסר פה את שבט אשר... הצורה... ההגשה... כשיש לך שבת ואין לה מספיק צורה... אוטומטית אתה מרגיש בסגר... אגב: בחור יקר... נתתי לך פה אתגר!!! אל תקח את הדברים ותעשה בזה שימוש לתירוף טוב למה אתה בורח מהישיבה בשבת... לא!!! אדרבה... קח את זה כשמיטה... אני רוצה לדאוג שיהיה צורה של שבת בישיבה... אמנם ביום מן הימים כל אחד יקום את ביתו ואז מישוהו אחר יאיש את התפקיד הזה... אבל כעת אתם צריכים איכשהו לדאוג לזה...)

עד כאן הדוגמא מבחורי ישיבות... כעת נעבור לדוגמא העוד יותר מוחשית... **שנת השמיטה!!!** לא נעים לומר... נשות ישראל הצדקניות לא כ"כ אוהבות את שנת השמיטה... אם בישראל שנזכרת בשנת השמיטה היא נאנחת... למה?? זה בדיוק אותו עניין: שבת הארץ היא בדיוק כמו שבת קודש!!! כמו ששבת קודש בעיקרה זה אסור ואסור ואסור... ככה שבת הארץ בעיקרה זה אסור ואסור ואסור... וכחיים מסריחים... וכאב ראש מה אפשר לקנות ומה לא ואיפה...

רק מה?? בשבת קודש עם ישראל צבר הרבה ניסיון... והיה לנו חשוב להאהיב את השבת... ועבדנו על זה... דאגנו לזה... שילמנו על זה הוצאות שבת... וזה קרה!!! הצלחנו להאהיב את השבת...

כעת צריך לשחזר את ההצלחה המסחררת הזו בייחס לשמיטה!!!!

בא נשכח... שמיטה זה משהו די טרי... עם ישראל במשך אלפיים שנות גלות לא פגש את שנת השמיטה... וכעת רוב כלל ישראל אוזנים בסה"כ בשמיטה העשירית כאן בארץ ישראל... תוציאו את השלוש שמיטות הראשונות של עם ישראל כאן בארץ... סו"ס מדובר באודים מוצלים מאש... שהיו עסוקים בלאסוף את עצמם ולשקם הריסות... תוציאו את השתי שמיטות שלאחמ"כ שעדיין פסקיו של החז"ל עדיין לא התקבלו בעולם ומי שרצה להקפיד על שמיטה זה היה בלתי נסבל... זה היה כרוך במסירות נפש עילאית... מה נשאר?? נשאר לנו במקרה הטוב ארבע שמיטות האחרונות של השלושים שנה האחרונות ש... שכבר הספקנו להגיע אליהם עם ריאקציה... ו... ובלי הרבה מסורת מהעבר... (זה אחד מהקשים בתרומות ומעשרות ושמיטה שאין לזה מסורת... שרה שניר לא שמרה שמיטה!!! גם הרבנית של החפץ חיים לא... יש לנו סיפורים על הצניעות שלהם... אבל לא על הפח שמיטה שלהם...) והנה!!! כעת מגיע המחזור הנוכחי של שנת השמיטה... וכעת הגיע תורו של שבט אשר להיכנס לתמונה!!! אותה אמא יהודיה שכל ערב שבת טורחת ודואגת שיהיה צורה של שבת... שיהיה אוירה של שבת... אנחנו צריכים אותה עכשיו בשבת הארץ!!! כן... אנחנו כבר יודעים את כל הלכות שמיטה... אנחנו יודעים שאסור ואסור ואסור... כעת מי ידאג להאהיב עלינו את זה?? מי ידאג להכניס בזה טעם טוב... ואהבה... ושמחה... וצורה... ש... ששנת שמיטה לא תצרב אצלנו בזכרון כ-פחים מסריחים?? **זה התפקיד**

הוא יתן מעדני מלך!!! שבט אשר תפקידו לדאוג ליופי של היהדות... לדאוג שזה יהיה בטעם... שיהיה לזה צורה... שבט אשר תפקידו לקחת יום שאסור לעשות בו כלום... ולתת לזה צורה... לעשות את זה בטעם... להפוך את זה ליום הכי אהוב בשבוע... איזה תפקיד חשוב זה!!

תחשוב: הרי למה ה' נתן לנו את השבת?? ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם... ה' רצה להתייחד עם כלתו כנסת ישראל... תחשוב שהיינו שונאים את היום הזה?? הקב"ה רוצה להתייחד עם כלתו... אבל היא עצובה ומחכה לשניה שתגמר בשבת והיא תוכל לחזור לחיים...

זה המשבצת של שבט אשר!!! אשר הוא קטנם של שבטים... הוא מגיע אחרי הכל... אחרי שאנחנו כבר יודעים את כל הלכות שבת... יודעים מה אסור... ויודעים כבר שהכל אסור... כעת מגיע שבט אשר והוא עושה מזה מעדני מלך!!! אשר דואג ששלחן שבת יהיה **מלכותי!!!** שיהיו צלחות יפות... והסכו"ם יעמוד במקום... ויהיו מפיונים בעיצוב מיוחד כזה... והאוכל יהיה בטעם טוב ומתובל טוב... ומוגש יפה... ויהיה **צורה** של שלחן שבת... שכולם ישבו לבושים בבגדים מלכותיים ושרים בנעימות... וכל זה בשביל מה?? בשביל לשקוע בחומרות?? בשביל **לקחת** מהעולם הזה את כל ההנאות?? לא!!! המטרה היא הפוכה: **והוא יתן מעדני מלך!!!**

ה'... רצית שיהודי יתן לך שמירת שבת?? אז הנה... עשינו מזה מעדני מלך!!! יהודי ישב בשבת בידיים שלובות והוא יהיה מדושן עונג מהשביתה הזו... זה... זה לא הגיע מעצמו... עבדו על זה... דאגו לזה...

נו... עכשיו אתה מתחיל להבין עד כמה קריטי התפקיד של שבט אשר??

זה בדיוק מה שהיה חסר לי בישיבה... כידוע: אחד הנושאים הרגישים בישיבות זה שבת ישיבה!!! ישנם בחורים שלא מסתדרים עם שבת בישיבה... רק מתקרבת שבת... הם מחפשים לאיפה לברוח... מה יש??

היום אני מבין מה היה חסר לי... כשהגיע שבת החדר שלי היה מבולגן... כי... כי מי אתה רוצה שיסדר אותו... אני?? ממתי אני יודע לסדר חדר...?? (תגיד תודה שאני לא מבולגן אותו) לשטוף את החדר?? מי מדבר על זה בכלל... רגע... ויש הרי שלחן בחדר שלי בפנימיה... האם שמים מפה לבנה על השלחן?? מה פתאום... מאיפה יש לי מפה... מה... יש לי בבית משלי שיש איזה מגירה ששם נמצאת המפה של שבת... וצריך רק להוציא אותה??

רגע... ונרות שבת?? לא!!! אסור בישיבה... זה מסוכן... טוב... אז לפחות סעודת שבת... רגע... מי עורך את השלחן?? יש מפיונים?? איך זה נראה??

אז תלוי... זה די תלוי במוטיבציה של אחראי מטבח התורן... בהתחלה הוא היה עושה את זה... עד שנמאס לו... בקיצור: מה מתברר??

איך הגיע ה"הגדתי היום" של ביכורים ל"מגיד" של ליל הסדר...??

ליל הסדר... המפגש המשפחתי השנתי בצל השכינה!!!! כן... כבר עשרות שנים... כאן באכסניה המיוחדת הזו... במקום הזה... כמובן שכל שנה יש לה את הייחודים שלה... בפרט חידושים של נוף **אנושי!!!** כל שנה מתווספים לנו עוד כמה נינים חדשים בני שנתיים וחצי ומעלה שאמא שלהם נעמלה ותירגלה איתם במשך כל החורף לאכול כזית צלי בשיעור כדי אכילת פרס... אפילו שליומי הקטן שהוא כידוע לא אכלן גדול... גם אותו היא הצליחה לפתות בחודשיים האחרונים שיגמור מהצלחת של ארוחת צהרים!!! אמא הכינה כל יום גולש עגל... והודיעה חד משמעית שמי שיאכל יפה ויגמור את הצלחת במהירות של כדי אכילת פרס... יוכל להצטרף איתנו לקרבן פסח לירושלים ויענקי הבין שזה רציני... כי שנה שעברה דודי באמת לא נסע עם אבא לירושלים כי הוא לא עמד בזה... לכן יענקי הבין שאין חכמות ובחודשיים האחרונים הוא אוכל יפה... וב"ה הוא נכנס לרשימה המאושרת של הנינים החדשים שהשנה יצטרפו גם הם לקרבן פסח המשפחתי...

וכמובן כל שנה יש את הכלות החדשות ישנות... שכבר לא רדופות לילך לבית אביהם והשנה הם לראשונה ישאר איתנו... יש כמובן את החתנים החדשים שמגיעים... ויש גם גל עזיבה קטן... ב"ה בנסיבות משמחות, השנה היה כמה נכדים שהתחתנו... והחליטו ללכת יחד עם נשותיהם לאכול קרבן פסח אצל השווער...

עכ"פ למרות שכבר עשרות שנים אנחנו כאן מידי שנה עם אותו קרבן פסח ככל משפטו וסידורו... אבל כל שנה יש חידושים מרעננים בהתאם להתפתחויות בבית המדרש... בפרט שהנכדים הצעירים... הישיבחרים... שיהיו בריאים... יש להם הרבה מרץ והם אוהבים לעשות עקשנות... ויש להם תענוג מיוחד להדליק את סבא... לא... שלא תבין... הם לא מחפשים לעצבן את סבא... חלילה וחס!!! אבל הם אוהבים להוציא ממנו את המירב והמיטב... וכשהם מביאים משהו כזה חדש ש... שסבא לא מכיר מהבית המדרש הישן שלו... סבא בהתחלה מזדעזע... בהתחלה הוא ממש צועק עליהם... מה אתם עושים... ואז לאט לאט הוא נכנס להרפתקה עם כל העוצמה... ומתחיל להתחיל לדון לגופו של עניין האם זה נכון או לא... ויש פה אש של ריתחא דאורייתא... כשסבתא רואה את סבא כולו לוהט בריתחא דאורייתא היא מרוצה עד לב השמים... תבואו כל יום... ה"הדלקה" הזו רק מחזקת לסבא את שרירי הלב... וזה התפקיד של יענקי ומושי הנכדים התורניים שלומדים בישיבות הקדו'... הם מומחים בלייצר את ההסלמה מול סבא... כל שנה מחדש הם מביאים איתם כל מיני דברים חדשים... סו"ס אל תשכח שבית המדרש לא שקט על השמרים... ואם מתקרב חג הפסח... אז תבין לבד שהיו התפתחויות חדשות בפירקא דרבי אליעזר ורבי יוסי הגלילי... אתה מבין לבד שהסתובבו שאלות חדשות בלשכת הגזית ויש תמיד מה להשתדרג... וכמובן למי שרוצה יש גם בעיות חדשות... ובכן: השנה כולם כבר מחייכים אחד לשני... מה השנה הולך להיות הכאוס...

אבל לבנתיים הכל הלך כשורה... הקרבנו את הפסח... התחלנו את ליל הסדר... כוס ראשון... מזגנו כוס שני... התחילו כבר לצלות את הפסח... ואנחנו לבנתיים אוחזים במגיד... הכל הלך על מי מנוחות... ואז הגיע רחצה... מוציא מצה!!! **הגיע השלב של מצות אכילת מצה!!!** וכאן התגלתה ההפתעה השנתית!!!!

החידוש של השנה היה בר של מצות!!!! פתאום הוציאו מהמטבח שולחן בר מעוצב יפהפה... עם סלסלאות מהודרות וכתוב עליהם בר מצות!!! מבחר מצות... כל אחד יבחר את המצה שהוא רוצה...

סבא כבר נדרך... הוא לא אוהב רעיונות חדשים... אני לא ראיתי בר של מצות לא אצל שמעון בן שטח ולא אצל יהודה בן טבאי ובדאי לא בבריסק... מה זה הרעיונות האלו חדשים מקורב באו לא שערום אבותיכם?? סבא מגיע לסלסלה הראשונה ומזדעזע כולו... מה כתוב כאן??? מצה של מעשר שני?? השתגעתם?? אין לכם מה לעשות?? אתה רוצה להגיד לי שלקחתם חיטה של מעשר שני ועשיתם מזה קמח ואפיתם מזה מצות?? זה... זה לא טוב... מצה צריכה להיות ראויה להיאכל בכל מושבות ומעשר שני לא נאכל אלא רק בירושלים... אבל יענקי לא התבלבל וענה לסבא... סבא, זה מה שהולך היום!!! בחודש האחרון היה על זה רייעד בכל הישיבות... למדנו את הסוגיה... כל הראשי ישיבות דיברו על זה... גם רבי מאיר... גם ר' יוסי הגלילי ואני תלמיד של רבי עקיבא שהוא פסק שמצה של מעשר שני בירושלים זה נאכל בכל מושבות... וסבא לא מסכים... מה פירוש?? אבל מעשר שני מסון גבוה הוא...?? והמצה צריכה להיות שלכם... בקיצור: בלגן... עקשנות... כל אחד מוציא את הברייתא שהוא מכיר מגרסתו... קשיין אהדדי... ויכוחים... עד שסבתא התערבה ואמרה... רבותי... הפסח כבר צלוי... וחצות לא מחכה לנו... והילדים עוד רגע נרדמים... ועם כל הכבוד לריתחא דאורייתא אין לנו כעת זמן לויכוחים שלכם בסוגיות של "מעשר שני"... מעשר שני יכול לחכות לחול המועד... כעת אנחנו עוסקים בפסח ומצה ומרור... טוב... יענקי ומושי כבר הסתירו מסבא את ההמשך של הבר... אוהו... סבא לא מעלה על דעתו שזה רק ההתחלה... סבא לא יודע שהכנו הפתעה לדוד ירמיה הכהן... לא רק שהוא יקבל מצה של מעשר שני... הוא הולך לקבל חלה (-מצה) של מעשר שני!!! זאת אומרת: ר' ירמיה הולך לברך היום חמש ברכות רק על המצה, א. המוציא, ב. על אכילת מצה, ג. על אכילת מעשר שני, ד. על אכילת חלה, ה. וגם שהחיינו... (ק... מהיום תדע... כמו ש"ש אוכל אכילה אחת וחיבי עליה חמש חטאות... אז יש אוכל אכילה אחת וחיבי עליה חמש ברכות)... ומה אתה חושב... אתה יודע איזה פולמוס היה סביב החלה של מעשר שני הזה... אתה יודע איזה שפאכטעל ר' ירמיה הולך לקבל מסבא כשהוא יספר לו איזה מצה מעניינת ויצריתית הוא אכל... ואתם תראו שבסוף סבא יסכים איתנו... הבטחנו לר' ירמיה שזה גלאט...

גם הגיס הטרי ר' אהרן כץ... גם הוא הצליח לעשות הפתעה לסבא... באמצע השולחן עורך... הוא פנה לסבא... זיידע... אתה רוצה לשמוע ברכה מיוחדת?? הוא לקח מצה בידיים ובירך: ברוך אתה ה'... אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציוונו על אכילת ביכורים!!! סבא כמעט התעלף... מה קרה לך? מאיפה הבאת עכשיו ביכורים?? ר' אהרן לא התבלבל... זיידע... אתה זוכר שלפני חצי שנה אתה הגעת לחג השבועות בבית המקדש עם ביכורי חיטים... זה יצא בדיוק המשמר שלי!!! ואני זכיתי להיות הכהן שלקח הטנא מידך... אתה זוכר את המעמד המרגש שאתה הכרזת בדמעות שלישי: הגדתי היום לה' אלוקיך... ארסי אובד אבי... וירעו אותנו המצרים ויענונו... ונצעק אל ה'... ואני הייתי הכהן שזכיתי לשמוע איתך... באותו רגע החלטתי!!! אני שומר את החיטים אלו לארמי אובד אבי השני!!! למגיד השני!!! החלטתי שאני שומר קצת מחיטי הביכורים האלו עד... עד חג הפסח... והנה!!! זה מצה שעשויה מהחיטין שאתה קצרת אותם... אתה הבאת אותם למקדש... והנה... כעת נעשית סגירת מעגל... אני כעת אוכל אותם בפניך בקדושת ביכורים... דמעות נשפכו שם כמים... סבא הצטמרר כולו... קם ונטל ידים... וביקש: תביא לי את זה שוב... תביא לי להחזיק שוב את המצה הזו שלפני חצי שנה כבר החזקתי... סבא החזיק ושוב חזר: הגדתי היום לה' אלוקיך!!! מגיד---- ארמי אובד אבי יורד מצריימה... וישמע ה' את קולנו וירא את עמלנו ואת לחצנו ויוציאנו ה' ממצרים... עין לא נותרה יבישה... ר' אהרן כץ כאמור אכל את המצה הזו רק בתוך הסעודה... כי ביכורים באמת א"א לצאת איתם ידי חובת מצה בלילה ראשון... אשרי העם שככה לו...

החשדות שסביב החיסונים...

לא נעים... יש דברים שאורך לי הרבה זמן להבין אותם... כמה פעמים כתבתי כאן בעלון על השבבים שמכניסים לנו בחיסונים... אבל אליבא דאמת... לא באמת ידעתי על מה אני מדבר... תכל'ס... הגיע הזמן להתחסן... והגיע הזמן לבדוק את זה ברצינות... ניגשתי ל"מומחים"... אלו שקצת חוששים מהנושא... ובקשתי מהם שייסבירו לי מה זה השבבים האלו... כן... מכניסים לי את השבבים... ואז מה זה עושה לי?? איזה נזק זה עושה לי??

הייתי בהלם!!! הבן אדם הסביר לי ש... ש... שום דבר!!! בסה"כ משתילים לי איזה מצלמה נסתרת ומאז יש מצלמות שיודעות בדיוק מה אני עושה... הכל מתועד... יודעים מאיפה חורתי ובאיזה שעה הייתי פה ומתי הלכתי לשם... אמרתי לו: נו... נו... מה **הבעיה???**

ואז הוא ענה לי: מה... אתה מסכים להיות מתועד ושידעו איפה אתה נמצא?? ענית לו: כן!!!! אין לי שום בעיה... מה... אני שודד בנקים... אני מכריז מע"ג במה זו: אין לי שום בעיה שידעו איפה אני מסתובב 24/7... ואני אומר את זה עם יד הלב!!! אם יתברר לי כיום שבעשרים שנה האחרונות היה איזה שבב שמחובר אלי הייתי מתועד בכל מה שאני עושה... אני אומר לך בגאווה!!! אין לי שום בעיה עם זה... (אולי יש לי בעיה עם הקוד של הכספומט... נו... אבל לא ריווחי להחזיק מצלמה בשביל הכסף שיש לי שם) ואני חושב שיש הרבה יהודים שייסכימו אותי... מה... אני שודד ים? אני מסתובב במקומות לא ראויים? אני מוחה בתוקף: לא!! אני מוכן לשקיפות מלאה...

עכשיו מה בעיקר התלם שלי?? שיש פה אנשים שרצו באופן מגמתי להפחיד ולהרתיע את העולם שלא יעשו חיסון... הם יישבו וחשבו מה הדבר שהכי יכול להרתיע את האנשים ואחרי כל האופציות הם הגיעו למסקנה... שמה הדבר שהכי הכי מפחיד את האדם??

רק שלא ידעו איפה אני מסתובב!!! שרק לא ידעו מה עשיתי היום!!! בקיצור: במילים אחרות: רק שהאתון של בלעם לא פתח את הפה פתאום ותתחיל לספר מה אני עושה במחשכים...

אם זו המסקנה!!! שזה!!! זה מה שהכי מלחיץ אנשים היום... זה... זה... זה קצת מחשיד... קצת הרבה... זה אומר דרשני... מה קרה?? מה אתה מפחד כ"כ שידעו מה אתה עושה ואיפה אתה מסתובב?? זה... זה רק מצביע לנו על מגמה כללית עד כמה אנשים בדרונה התרגלו שבמחשך מעשיהם וממילא מצידם הדבר הכי מפחיד ומרתיע שיכול להיות זה שהלילה חסם ידעו מה אני עושה... ועליו לשבח לאדון הכל... שלא עשנו!!! אדרבה!!! אני בעד... אני עוד מעט הולך להתחסן... לפני שיחסנו אותי אני אזכיר להם שלא ישכחו לשים שמה את השבב!!! שישמו אותו בזוית טובה... שיצלם את ככלכל מה שאני עושה... אני בעד... אדרבה... אם כבר שישמור עלי... שאם עד עכשיו עוד היה לי מידי פעם איזה הווה אמינה ש"לא יראני אדם..." אז מעכשיו גם זה לא יהיה... אני חושב שיש פה נקודה למחשבה!!! דווקא החשדות האלו סביב החיסונים חושפים אותנו לממדים האמיתיים של העיר תחתית שעובדת מתחת הדרך... עצם זה שמי שרוצה להרתיע משתמש עם כוז עליילה... זה רק מראה לך כמה על ראש הגג בוער הכובע ומי שיש לו אינטרנט פתוח בחהחיים לא יסכים לתת לך לעקוב מה אחרי ה"תנועות האחרונות" שלו שם... אני ועוד כמה חברים שלי בני תורה גאים להכריז: אתם מוזמנים לעקוב אחרינו!!! בכיף... אדרבה... זו נקודה למחשבה בשעת החיסון... למרות שאני לרגע לא חושב שמישהו מכניס לי שם משהו... מה שבטוח... עין רואה!!!!

אתה גדול!!! צריך להכריז עליך שבת הגדול!!!

כידוע: שבת הגדול נקראת על שם הנס הגדול שהיה לעם ישראל ב"י בניסן... שהם לקחו את הכבש וקשרו למיטה והמצרים הבינו שהם הולכים לשחוט את האלוהים שלהם ובכל זאת הם לא עשו לעם ישראל כלום... וכמובן שזה מאוד תמוה: מה פה הנס הגדול???

מהקטנות ובבט אחת אתה נהיה גדול!!! זה ניסיון אדיר שרק מי שנמצא שם מבין עד היכן הדברים מגיעים! הניסיון הזה הוא ניסיון של קרבן פסח!!! הוא הקרבן פסח של מסכת פסחים שלנו... הוא הקרבן פסח שבו אנחנו מחדשים את הנישואין שלנו עם הקב"ה מידי שנה בערב פסח... עם הדם פסח הזה... עם היום המכונן הזה שבו הסכמנו לשרוף קשרים עם הקטנות ולעוף מעלה מעלה... בחור כזה צריך לזכור לדורי דורות שהיום הזה שהוא עשה את הצעד הגדול הזה בגבורה... הוא צריך לזכור אותו לדורות ולקרא לו שם: יום הגדול! או השבת שלנו יא אחרי... לקרא לה שבת הגדול הפרטית שלי!!!

---יש סיפור זומה נבניא שופטים פרק ו'... בקצרה במש: היה זה תקופת השפל של עם ישראל שכולם עבדו ע"ז וה' מסר אותם ביד מדין... וישראל היו בצרה גדולה וה' רצה לגאול אותם אבל לא היה להם שום זכויות להינצל... ואז גדעון בן יואש עמד בשדה של אביו שהיה בה שור פר מפוטם במיוחד לעבודה זרה... וקטע ה' רוצה שגדעון יהיה מושיעם של ישראל!!! נו... אבל שוב... צריך מינימום של זכויות שבביל זה... נו... מה עשה הקב"ה??? הקב"ה פנה לגדעון ואמר לו... אני לא מבקש ממך שתעשה משהו מיוחד בעבודת ה'... רק מה???

אחד ויחיד... תשרוף את כל הקשרים שיש לך עם הבעל... ולכן אני מצווה אותך עכשיו לטבור את כל הכלים מול הבעל!!! לשרוף את מצבת הבעל ולקחת את השור הזה שמפוטם שבע שנים לע"ז... ותקריב אותו לה... גדעון הגיע באמצע הלילה ושרף את הבעל... ובנה מזבח לה' וכו... והנה בבוקר... אנשי העיר מתעוררים ומזדעזעים לראות את המעשה ה"נפסע" של גדעון... בהתחלה הם רוצים להרוג אותו לאלתר... ואז ענה להם אביו יואש: תעזבו... גדעון עשה פה מעשה עד כדי כך חמור... עד כדי בלתי נסבל... ש... שאין צורך שאנחנו נעניש אותו!!! תנו לבעל בעצמו לנקום בו... הבעל בטח לא יעבור על זה בשתיקה!!! בטוח שהבעל יעניש אותו בעונש יותר חמור ממה שאנחנו מדמינים... והם קיבלו את הטענה של יואש!!! ומכאן ואילך השתנה שמו של גדעון ל- ירובעל!!!

לומר ירב הבעל עם גדעון!!
עכשיו: שכאנחנו שומעים כזה סיפור אנחנו מגחכים... כאילו שהבעל ינקום בגדעון... אבל צריך להבין שזה לא בדיחה!!! אם אנשי העיר קיבלו את הטענה הזו סימן שהם היו משוכנעים במאת האחוזים שהבעל ינקום בגדעון... וממילא גם גדעון בכבודו ובעצמו... ברגע שהקב"ה אמר לו לך תשרוף את הבעל... גדעון עמד כאן בפרשת דרכים מאוד מכריעה!!! אני עכשיו הולך לשרוף את כל הקשרים עם הבעל... והמשמעות היא: שאם יש אחוז אחד בודד שהבעל כן שווה משהו... אני גמגמממממו... הבעל לא ישאיר מעני עצמך את שלימה... הבעל יכריז עלי מלחמת עולם... וממילא אם אני עושה את הצעד הזה ושרוף את הקשרים איתו זה מהפך גמור בכל התפיסה ותשובה גמורה על כל מה שהיה עד עכשיו... יש פה הכרה מחולטת שאין עוד מלבדו!!!

וגדעון הלך על זה ובאמת יצא למריבה פנים אל פנים מול הבעל... ואז אנשי העיר נתנו לו שם חדש ושמו אז הוא נקרא ירובעל!!! על שם שירב עמו הבעל... והירובעל הזה!! בדיוק השם הזה!!! בדיוק המהות החדשה הזו שהוא קיבל שהוא שרוף אצל הבעל... זה מה שרומם אותו בבט אחת למדרגה הגבוהה ביותר שהקב"ה פונה אליו... לך בכוחך זה והושע את ישראל!!! ומאז נחה עליו רוח ה'... מה הכח של גדעון?? ירובעל- הוא שרוף אצל הבעל!!! הוא שרף את הקשרים שהיה לו עם הקטנות... זה מה שעשה אותו גדול גדול!!!
---כלומר: יש שני מסלולים לך לגדול בעבודת ה'!!!

המסלול הישר והרגיל זה לעלות ולעלות בעבודת ה' מעלה מעלה... וככה מטפסים צעד צעד במעלות התורה והיראה ונהיים גדולים... אבל לפעמים אתה נמצא בכוז תקופת שפל ש... שאין לי את המינימום כוחות נפש לאסוף את עצמי ולהתחיל לטפס ולעלות... אני בקושי סוחב את עצמי... אז לעלות ולהתעלות?? אין... אין לי את המשאבים לזה...
אם ככה... אין בעיה!!! אם אתה לא יכול לגדול בדרך החיובית!!! יש מסלול לגדול על דרך השלילה!!! -- תנתק מהקטנות!!!
אתה מוכן לשרוף את כל הקשרים עם הקטנות שלך... אתה מוכן להתנתק מהווצאפ... אתה מוכן להודיע לכלה חברים קלוקלים שלך שסיימת איתם סופית... הר את זה אתה כן מסוגל לעשות!!! לא ביקשתי ממך כעת שתתחיל ללמוד שמונה שעות רצוף... את זה אתה לא מסוגל לעשות... אבל להיות ירובעל... ליצור מריבה ולהתנתק מכל מי שהרחיק אותך מה... את זה אתה כן מסוגל לעשות... אם את זה תעשה... מכאן ואילך תקבל קרש מקפצה של גדלות!!! זה סוג של גדלות שמגיעה לאו דווקא מטיפוס ועליה... אלא מההתנתקות מקטנות...
זה ההבדל בין דם פסח לדם מילה!!! דם מילה היה גדלות בדרך החיובית... יהודי שמוכן להזות מדמו הוא בבת אחת הולך וגדל ונדבק בזרעו של אברהם הגדול בענקים... אבל דם פסח...?? זה גדלות על דרך השלילה!!! אני מתנתק מהקטנות... חותך את הראש של הכבש ושרוף את כל הקשרים איתו... ובבת אחת אני נשאב למעלה מעלה... ונתערב דם פסח בדם מילה...

דם מילה כבר היזנו... על בריחך שחתמת בבשרנו... מה שחסר לנו זה דם פסח!!! ההסכמה להתנתק מהקטנות... לשרוף קשרים עם כל מיני הסחות דעת שעושים אותי קטן... לחתוך את הקשר איתם... להתנתק מהם... זו קשה!!! אפילו קשה מאוד... אבל אי אפשר להגיד שזה לא אפשרי... את זה כל אחד מאיתנו יכול לעשות... כן... יש פה מריבה... ירובעל פתאום קיבל כוחות מיוחדים!!! אתה יודע מאיפה הוא קיבל את הכח הזה?? הוא רץ מהר מהר לאבא שבשמים ואמר לו: טאטע... הבעל רודף אחרי... הבעל רב איתי... כשיהודי מוכן להסתכסך עם הבעל בשביל לברוח לצלו של הקב"ה... הקב"ה מקבל אותנו... אותו דבר אתה!!! אתה תפרוש מאותו מכשיר... תפרוש מאותה התמכרות... תקבל על עצמך להפסיק להיכשל ב... ואז!!! אתה תרגיש ירובעל... אתה תרגיש ש... שמה יהיה איתי. תרוץ עם זה לקב"ה ותגיד לו: אבא שבשמים... שרפתי את כל הקשרים שלי... איבדתי את כל הטעם שלי בחיים... למעןך... אנא... תפרוש עלי חסות... זו תפילה שלא תשוב ריקים!!! בטוח!

היהודי שבמשך עשרות שנים צבר קשרים ובנה מערכת יחסים דמיונית מול הכבש הזה והוא עדיין חי בתפיסה שכל מה שיש לי מגיע מהפולחן והקשר שיש לי מול הכבש הזה... ואבא טוב שבשמים פונה אלי ואומר לי: אני מוכן לפרוש עליך חסות אפילו שלא מגיע לך... אפילו שאתה עדיין ממשיך לעבוד עבודה זרה... אבל בתנאי אחד!!! שתסמוך עלי שאני לבד יכול לעזור בך... ובמה תבחן?? האם אתה מוכן לשרוף את כל הקשרים עם הכבש הזה!! האם אתה מוכן לקחת את הכבש הזה באוזניים ולקשור אותו למיטה ואח"כ להוריד לו את הראש??? בשביל אותו יהודי זה היה מעשה שכי"כ גדול עליו... שזה היה בדיוק כמו שבשבילנו לשרוף מאות שטרות של מאתים שקל שעמלתי והועתי עליהם... ובהינך יד לשרוף את הכל... זו בדיוק היתה ההרגשה!!! וכאן ירדה לעולם שבת הגדול!!!
---מה זה גדול?? גדול זה מי שמוכן להתנתק מהקטנות... גדול זה מי שמוכן להשאיר את הקטנות מאחוריו... מוכן לשרוף קשרים עם הקטנות... זה הנס הגדול שקרה בשבת הגדול!!! הנס לא היה שהמצרים לא הרגו את ישראל... הנס היה שהמצרי מסתכל ליהודי בתוך העיניים... ואומר לו: אתה נורמלי??? אתה יורה לעצמך ברגלים... אתה שורף את הקשרים עם הכבש שנינו ביחד כ"כ הרבה השקענו בו ובנינו איתו מערכת יחסים? סוף צברנו איתו שיא של קשר... סוף הגענו ל"ש" שערך סומאה ועכשיו אנחנו ככוכבה איתו... ובדיוק עכשיו אתה מגיע ומוריד לו את הראש ושרוף איתו את כל הקשרים??? והישראל שומע את המצרי והוא מבין טוב מאוד על מה המצרי מדבר... אוהו... הוא מבין יותר מידי טוב...

עכשיו: רק בשביל להשלים את התמונה... אני רוצה לגלות לך סוד כמס... אבל אל תגלה לאף אחד... אתה יודע מה קרה באותם ארבעה ימים שהכבש היה קשור למיטה של היהודי??? שישאר בינינו... בשקט בשקט... כשאף אחד לא ראה... אותו יהודי השתחוה לכבש הזה!! בטח... שנים אני כורע ומשתחוה לך... שנים שאני מתמסר לך וחושב שאתה כל החיים שלי... וגם עכשיו... גם עכשיו הללו עובדי ע"ז והללו... אבל תוך כדי שהיהודי משתחוה לכבש... הוא לוחש לו באוזן... אתה יודע מה אני עושה לך מחר??? אני מוריד לך את הראש!!!! אוכל אותך לשם ה'!!!

אתה מבין את זה??? אתה מבין איך זה הולך ביחד?? יש כאלו שלא יבינו... אבל אוי אוי אוי... אני במקרה מבין מצוין איך זה הולך ביחד... מה... אתה לא מכיר את הנשמות והטהרות האלו... את הבחור הזה שהייתה לו מעידה רוחנית והוא קנה אייפון... והוא מבין שזה חורבן בשבילו... והוא כבר קיבל החלטה שהוא שובר את זה!!! אתה אחריו שזה מבין שהוא צריך לטבור את זה... גם אז הוא נמשך לזה כמו מגנט... וזה לא סתירה!!! זה כמו קואליציה ואופוזיציה שמתמככים כל הזמן... מצד אחד הנשמה האלוקית שלו מתחזקת והיא החליטה שמקריבים את המכשיר הזה קרבן לה... אבל מצד שני הוא קרוע מלפנים... כי אני כבר מכור לזה... אני כבר נמצא ב"מ"ט שערך סומאה של המכשיר הזה... כל הסיפוקים שלי והחיים שלי קבורים בתוך זה... ובאמת יש פה כח אחד מושך לך ליינו של הגדול והמרומום!!! וכח שני מושך לכיוון הקטן והנמוך...
ומה הולך להיות פה?? שבת הגדול או שבת הגדולה? איזה רגעים מכוננים אלו!!! זה היה הרגעים של אותו י' בניסן! הרגעים שיהודי עמד בפרשת דרכים בין קטן ל--גדול!!! וקדימה... תקבל החלטה... אתה מוכן לשרוף קשרים עם הקטנות ולגדול או לא?? זה מה שקרה אז!!! וזה מה שקורה גם היום!!!

הרגעים האלו עוברים עלינו בכל מיני סיטואציות שאנחנו ממוכרים לאיזה משהו קטן ורדוד ושפל... ומה שמפריד בינינו לבין הגדלות זה הרגע של ההתנתקות!!! אתה מתנתק

עומד יהודי שבמשך עשרות שנים צבר קשרים ובנה מערכת יחסים דמיונית מול הכבש הזה והוא עדיין חי בתפיסה שכל מה שיש לי מגיע מהפולחן והקשר שיש לי מול הכבש הזה... ואבא טוב שבשמים פונה אלי ואומר לי: אני מוכן לפרוש עליך חסות אפילו שלא מגיע לך... אפילו שאתה עדיין ממשיך לעבוד עבודה זרה... אבל בתנאי אחד!!! שתסמוך עלי שאני לבד יכול לעזור בך... ובמה תבחן?? האם אתה מוכן לשרוף את כל הקשרים עם הכבש הזה!! האם אתה מוכן לקחת את הכבש הזה באוזניים ולקשור אותו למיטה ואח"כ להוריד לו את הראש??? בשביל אותו יהודי זה היה מעשה שכי"כ גדול עליו... שזה היה בדיוק כמו שבשבילנו לשרוף מאות שטרות של מאתים שקל שעמלתי והועתי עליהם... ובהינך יד לשרוף את הכל... זו בדיוק היתה ההרגשה!!! וכאן ירדה לעולם שבת הגדול!!!
---מה זה גדול?? גדול זה מי שמוכן להתנתק מהקטנות... גדול זה מי שמוכן להשאיר את הקטנות מאחוריו... מוכן לשרוף קשרים עם הקטנות... זה הנס הגדול שקרה בשבת הגדול!!! הנס לא היה שהמצרים לא הרגו את ישראל... הנס היה שהמצרי מסתכל ליהודי בתוך העיניים... ואומר לו: אתה נורמלי??? אתה יורה לעצמך ברגלים... אתה שורף את הקשרים עם הכבש שנינו ביחד כ"כ הרבה השקענו בו ובנינו איתו מערכת יחסים? סוף צברנו איתו שיא של קשר... סוף הגענו ל"ש" שערך סומאה ועכשיו אנחנו ככוכבה איתו... ובדיוק עכשיו אתה מגיע ומוריד לו את הראש ושרוף איתו את כל הקשרים??? והישראל שומע את המצרי והוא מבין טוב מאוד על מה המצרי מדבר... אוהו... הוא מבין יותר מידי טוב...

עכשיו: רק בשביל להשלים את התמונה... אני רוצה לגלות לך סוד כמס... אבל אל תגלה לאף אחד... אתה יודע מה קרה באותם ארבעה ימים שהכבש היה קשור למיטה של היהודי??? שישאר בינינו... בשקט בשקט... כשאף אחד לא ראה... אותו יהודי השתחוה לכבש הזה!! בטח... שנים אני כורע ומשתחוה לך... שנים שאני מתמסר לך וחושב שאתה כל החיים שלי... וגם עכשיו... גם עכשיו הללו עובדי ע"ז והללו... אבל תוך כדי שהיהודי משתחוה לכבש... הוא לוחש לו באוזן... אתה יודע מה אני עושה לך מחר??? אני מוריד לך את הראש!!!! אוכל אותך לשם ה'!!!

אתה מבין את זה??? אתה מבין איך זה הולך ביחד?? יש כאלו שלא יבינו... אבל אוי אוי אוי... אני במקרה מבין מצוין איך זה הולך ביחד... מה... אתה לא מכיר את הנשמות והטהרות האלו... את הבחור הזה שהייתה לו מעידה רוחנית והוא קנה אייפון... והוא מבין שזה חורבן בשבילו... והוא כבר קיבל החלטה שהוא שובר את זה!!! אתה אחריו שזה מבין שהוא צריך לטבור את זה... גם אז הוא נמשך לזה כמו מגנט... וזה לא סתירה!!! זה כמו קואליציה ואופוזיציה שמתמככים כל הזמן... מצד אחד הנשמה האלוקית שלו מתחזקת והיא החליטה שמקריבים את המכשיר הזה קרבן לה... אבל מצד שני הוא קרוע מלפנים... כי אני כבר מכור לזה... אני כבר נמצא ב"מ"ט שערך סומאה של המכשיר הזה... כל הסיפוקים שלי והחיים שלי קבורים בתוך זה... ובאמת יש פה כח אחד מושך לך ליינו של הגדול והמרומום!!! וכח שני מושך לכיוון הקטן והנמוך...
ומה הולך להיות פה?? שבת הגדול או שבת הגדולה? איזה רגעים מכוננים אלו!!! זה היה הרגעים של אותו י' בניסן! הרגעים שיהודי עמד בפרשת דרכים בין קטן ל--גדול!!! וקדימה... תקבל החלטה... אתה מוכן לשרוף קשרים עם הקטנות ולגדול או לא?? זה מה שקרה אז!!! וזה מה שקורה גם היום!!!

הרגעים האלו עוברים עלינו בכל מיני סיטואציות שאנחנו ממוכרים לאיזה משהו קטן ורדוד ושפל... ומה שמפריד בינינו לבין הגדלות זה הרגע של ההתנתקות!!! אתה מתנתק